

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af skattekontrolloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 69) findes i tidenden sp. 871, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 743).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Søren Jensen (Vejen): Da det, som det fremgår af betænkningen, er et enigt udvalg, der indstiller den skærpede skattekontrollov og altså herunder også de af finansministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse, er der i og for sig ingen grund til at bruge ret mange ord her ved anden behandling. Men jeg synes alligevel, at det er på sin plads at udtrykke tilfredshed dels med denne enighed, dels med, at det ved smidighed og ved forhandlingsvilje både fra finansministerens og fra udvalgets side er lykkedes at finde frem til en fortolkning og en rimeligt dækkende formulering vedrørende det ømtålige spørgsmål om skattevæsenets mulighed for eftersyn på stedet. Jeg vil gerne her understrege betænkningens ord om, at man er enig i, at retskendelse ikke skal indhentes, hvis formålet med eftersynet — og det er altså det rent ligningsmæssige formål, der her tænkes på — derved forspildes.

Når man erindrer sig diskussionen fra første behandling, hvor også grundloven var draget ind i billedet, er det glædeligt, at der nu er enighed om en fortolkning, som skulle kunne holde, og som samtidig tilfredsstiller de implicerede skattemyndigheder og giver dem de nødvendige dispositionsmuligheder.

Lad mig så da også lige nævne, at som det blev bebudet fra socialdemokratisk side ved første behandling, har problematikken omkring repræsentationsudgifterne og deres berettigelse som fradragsobjekter på selvangivelsen været taget op til behandling i ud-

valget. Der har været foretaget en række undersøgelser og besvaret en række spørgsmål, og udvalget er nu orienteret om, at der for øjeblikket er overvejelser i gang med henblik på en ændring af de eksisterende vilkår. Dette spørgsmål er således ikke glemmt, men det er noget, vi vender tilbage til ved en anden lejlighed.

Støtter: Vi kan anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag. Vi har opnået, hvad vi gjorde opmærksom på ved første behandling, at vi ønskede, nemlig at eftersyn med politimæssig bistand kun kan ske, såfremt formålet med eftersynet vil forspildes, dersom man vil indhente en retskendelse. Vi ønsker ikke at beskytte skatteydere, som med forsæt unddrager sig skattebetaling. Skattebetaling er som bekendt en vigtig del af demokratiet.

Jens Foged: Også vi kan tiltræde de stillede ændringsforslag, men jeg vil gerne i relation til, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde, at det var glædeligt, at vi kunne samles om det her, sige: der er aldeles ikke noget glædeligt i denne lov. Det er trist, at vi i det hele taget skal beskæftige os med en lov, der i den grad bevæger sig på kanten af grundloven. Men vi må altså affinde os med, at der findes personer i dette land, som ikke vil indordne sig under det almindelige skattesystem, og at vi derfor må lave regler, der ligger lige på kanten af, hvad vi i det mindste fra venstre kan tiltræde.

Gunnar Jensen: Vi kan fra det radikale venstres side tiltræde de stillede ændringsforslag. Vi er enige i dem alle. Det sidste, som også her har tiltrukket sig opmærksomhed, er spørgsmålet om at kunne få adgang med politimæssig bistand. Når vi har kunnet gå med til dette i sidste ende, selv om vi nærede nogen betænkelighed ved første behandling, skyldes det, at vi mener, at bestemmelsen er blevet, om man kan bruge det udtryk, „afkriminaliseret“, idet der nu ikke skal være tale om „med føje mistænkt“ eller på anden måde gives udtryk for, at skatteyderen har gjort noget forkert, men dette er en adgang, som man får for at foretage et eftersyn, også hvor det gælder om at give plads til krydsrevision o. lign. Derved mener vi, at hele problematikken er afkrimi-

[Gunnar Jensen.]

naliseret på en sådan måde, at ingen skatteyder behøver at skamme sig over at have modtaget besøg af politiet, og det er årsagen til, at vi kan gå med.

Ømann: Der er under udvalgsbehandlingen drøftet meget interessante sager udover det, som lå i selve forslaget, nemlig spørgsmålet om repræsentationsudgifter, spørgsmålet om oplysningspligt vedrørende ikke-navngivne konti og spørgsmålet om kontrol med, at obligationsrenter opgives. Under hensyn til den uforholdsmæssigt lange tid, som behandlingen af den foregående sag tog, skal jeg afstå fra at komme ind på disse meget interessante materier, og kun udtrykke min tilfredshed med, at det er slået fast, at der ikke behøves en formålsforspillende retskendelse for at foretage disse eftersyn, som undertiden må foretages med politiets bistand. Jeg skal anbefale ændringsforslagene.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg er jo, som jeg allerede sagde det ved behandlingen af det tidligere punkt på dagsordenen, i den glædelige situation, at alle folketingets partier er enige om gennemførelsen af den skærpeelse, der finder sted ved ændringen af skattekontrolloven. Det er også noget, man har lagt vægt på tidligere, at vi så vidt muligt var enige på disse områder, og vi kan altså konstatere allerede nu ved denne anden behandling, at det er vi.

Jeg mener også, det er en forbedring, vi har fået ved den formulering, vi nu har i betænkningen vedrørende den politimæssige bistand i tilfælde, hvor der nægtes adgang. Vi var allerede i 1967, da vi behandlede dette spørgsmål, enige om, at retskendelsen for så vidt var en formalitet; det kan jeg huske, at hr. Poul Schlüter også dengang sagde, det var en formalitet at få disse retskendelser, fordi man jo var enig om, at i alle tilfælde, hvor der var almindelig ligningsmæssig grund til at foretage eftersyn på stedet, kunne man gøre det.

Det har imidlertid vist sig — og det synes jeg nok lige er værd at trække frem — at det har været noget hæmmende for skattemyndighederne, at man — selv om det kun var en formalitet — skulle have disse retskendelser, og det gælder særlig i forbindelse

med krydsrevisioner, stikprøvevise undersøgelser o. lign. Vi var jo enige om i 1967, at man skulle have adgang til på stedet at foretage disse undersøgelser, selv om der ikke i den pågældende skatteydere egne forhold var noget, der gav anledning dertil, altså som almindeligt led i det, man kalder krydsrevision, hvor man ville have adgang til materiale, der kunne sige noget om andre skatteydere. Man har været ude for tilfælde, hvor disse skatteydere ved sådanne krydsrevisioner har nægtet adgang, og det er meget uheldigt for gennemførelsen af den nødvendige kontrolvirksomhed. Det skulle nu være klaret med den udtalelse, der står i betænkningen, og som udvalget har tiltrådt. Ligeledes at vi tager spørgsmålet om repræsentationsudgifterne op til nærmere undersøgelse. Det må vi så vende tilbage til i skatteudvalget til sin tid. Endelig vil jeg gerne understrege det, jeg har oplyst skatteudvalget om, at vi i finansministeriet har sat en undersøgelse i gang om anvendelse af skattekontrollovens § 8 C, stk. 2, og § 10. Det er bestemmelser om pengeinstitutternes oplysningspligt vedrørende ikke-navngivne konti og om legitimation ved indløsning af rentekuponer. Endvidere vil jeg gerne pege på det, der oplyses om, at vi som led i kontrollen overvejer at indføre opkrævning af forskudsvis udbytteskat på obligationer m. v. Dette m. v. dækker f. eks. andre pantebreve o. lign., svarende til den allerede gældende udbytteskat på aktier. Jeg tror, at vi hermed vil blive i stand til at gennemføre en væsentlig skærpet skattekontrol og også få oplysninger frem af værdi for skatteligningen, sådan at vi også på dette område kan sige, at vi fra folketingets side gør, hvad vi kan for, at de skattelignende og skattekontrollerende myndigheder har de lovregler, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Det er ikke nok med lovregler; der skal betydeligt mere til. Vi kan netop se, at skattekontrollovens § 8 C, stk. 2, og § 10 ikke har været brugt i mange år, fordi man simpelt hen ikke har haft mandskab til at klare det, og fordi man ikke var så langt fremme i datateknikken i pengeinstitutterne, at man med rimelighed kunne forlange indsendt de oplysninger, der her er tale om. Datateknikken er nu så langt fremme, at vi finder det helt rimeligt, at pengeinstitutterne i hvert fald én gang om året

[Finansministeren.]

skal opgive, hvad de har udbetalt i renter eller på anden måde udbytte på de forskellige konti. Når det har været anset for rimeligt i så mange år at kræve sådanne oplysninger af lønmodtagerne, må det også være helt rimeligt nu at udvide oplysningspligten om, hvad skatteborgerne har haft i indtægt, til dette meget store område, som ofte har være i offentlighedens søgelys, og som vi nu regner med at vi får gjort noget ved.

Jeg takker endnu en gang for tilslutningen til dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 131) findes i tidenden sp. 3411, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 781).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Søren Jensen (Hasseris): På venstres vegne kan jeg anbefale at stemme for det af

ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag. Vi er i venstre tilfredse med, at de beføjelser, der er nedfældet i ændringsforslaget, henlægges til landbrugsministeriet, og at det bliver landbrugsministeriet, der kommer til at administrere bestemmelseerne.

Med lovforslaget skabes der nu lovgrundlag for at udnytte mellemteknikere i større udstrækning. Det mener vi i venstre er både rigtigt og forsvarligt, når det sker under dyrlægers tilsyn og kontrol. Vi mener også, at der ved at anvende mellemteknikere i større udstrækning på længere sigt kan spares en hel del penge.

Men ét er at skabe lovgrundlag for anvendelse af mellemteknikere. Noget andet er: hvordan kommer vi nu videre? Derfor vil jeg spørge landbrugsministeren, hvilke tanker han har gjort sig bl. a. vedrørende uddannelsen af mellemteknikere og indplaceringen af dem på slagterier og andre virksomheder. Vi er jo på dette område langt bag efter en række andre europæiske lande, som vi kan sammenligne os med, og som vi konkurrerer med.

Som det fremgår af betænkningen, henstiller udvalget til ministeren at søge ormedidler samt jern- og vitaminpræparater fritaget for receptpligt og forhandlet uden om apotekerne. Jeg vil her som i udvalget henstille til ministeren at tage initiativ til, at der virkelig sker noget i denne sag. Det virker urimeligt både for producenterne og forbrugere, at såre uskadelige præparater skal fordyres gennem receptpligt og forhandling gennem apotekerne. Derfor vil jeg altså herfra henstille til ministeren at søge kontakt med sin ministerkollega, indenrigsministeren, så der kan komme til at ske noget i denne sag.

Som nævnt kan jeg på venstres vegne anbefale at stemme for ændringsforslaget og ved tredje behandling for lovforslaget.

Niels Ravn: Jeg har ingen bemærkninger til betænkningen som sådan. Mit parti kan tiltræde det af ministeren stillede ændringsforslag, der alene tilsigter en større betryggelse med hensyn til rester af medicin i vore levnedsmidler. Det er meget væsentligt, at vi har den størst mulige kontrol i så henseende. Vi ved jo, hvor stor vægt vore aftagerlande lægger på, at man ikke kan finde den